

תת"ע 5868/11/21 - סابر אבו מדיעם נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 5868-11-21 מדינת ישראל נ' אבו מדיעם

בפני כבוד השופט הגר אוזולאי אדרי
ה המבקש: סابر אבו מדיעם
נגד מדינת ישראל
המשיבת:

החלטה

בפני בקשה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק") שעניינה ביטול פסק הדין שניתן בהליך דין בהיעדרו של המבקש.

א. העובדות הרכicot לעניין:

1. ביום 16.11.20 נערךת כנגד סابر אבו מדיעם (להלן: "ה המבקש") הودעת תשלום קנס שמספרה 30500399891 (להלן: "הדו"ח") בגין אחיזה או שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, תוך כדי נהיגה, בנגד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "התקנות").
2. בהמשך לאמר, המבקש פנה למרכז פניות נהגים ארצי (להלן: "מפן"א") בבקשתה להישפט בגין העבירה שיוחסה לו ובהתאם לבקשתו הוגש לבית המשפט כתוב אישום ונשלח לכתובתו של המבקש זימון למועד הדיון שנקבע ליום 13.1.22. אולם, דבר הדואר חזר לציוון "לא נדרש".
3. ביום 13.1.22 התקיים דיון אליו לא התיצב המבקש ולאחר שהוצג אישור מסירה, הורשע המבקש (בהיעדרו) בעבירה שיוחסה לו והושת עליו קנס בסך 1,000 ₪ (להלן: "פסק הדין").
4. ביום 21.1.22 הוגשה הבקשה מושא ההחלטה זו לביטול פסק הדין.

ב. טענות הצדדים:

5. המבקש טוען כי הוא לא קיבל לידי את הזמנה לדין. בהקשר זה, מפנה הנאשם לכך שהוא מתגורר ביישוב רהט תוך שהוא טוען כי בישוב זה קיימת בעיות באיתור כתובות וחולקת דואר באופן סודו.
6. כמו כן, המבקש מצין כי הוא כופר בבחירה העבירה וטען כי יש לו הגנה טובה מפני האישום המויחס לו.
7. המשיבה מתנגדת לבקשתו וטענת כי זימון לדין נשלח לכתובת שצינה על ידי המבקש בבקשתו להישפט אך דבר הדואר חזר לציוון "לא נדרש". לאור האמור, סבור המשיבה כי עומדת לה חזקת המסירה.
8. עוד טוענת המשיבה כי העונש שהושת על המבקש מצוי בתחום העונשה וכי לא נגרם כל עיוות דין.

ג. דין והכרעה:

עמוד 1

לאחר שיעינתי בבקשת ובתגובה לבקשת, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשת להתקבל.

9. סעיף 130(ח) לחוק קובלן כדלקמן:

"גזר דיןו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשה הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התיציבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא הנאשם דין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשת שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשת הוגשה בהסכמה התובע".

10. כלומר, תחיליה יש לבחון اي מתי הומצא הנאשם פסק הדין ואם טרם חלפו שלושים ימים ממועד ההמצאה כאמור. ככל שחלף מניין הימים, על בית המשפט לבחון האם הבקשת הוגשה בהסכמה התובע.

11. בבקשת לביטול פסק דין שניית בהיעדר הנאשם, על בית המשפט לבחון האם מתקיימת אחת משתי העילות החלופיות הקבועות בסעיף הנ"ל: האחת - אם קיימת סיבה מוצדקת לאי התיציבותו של הנאשם; השנייה - האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין (ראו גם רע"פ 9142/01 **איטליה נ' מדינת ישראל** פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "**הלכת איטליה**").

12. באשר לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התיציבותו של הנאשם - עיון חוזר באישור המסירה מלמד על כך שמדובר באישור מסירה הלוואה בחסר. כך לדוגמה, לא צוין اي מתי נמסרו ל המבקש הודעות אודוט קבלת דבר הדואר ומי הוחזר דבר הדואר למשיבת. במצב דברים זה, מקובלת עלי טענת המבקש לפיה הוא לא קיבל את הזמנה לדין ואני סבורה כי הדבר לא היה תלוי בבקשת ולפיכך קיימת סיבה מוצדקת לאי התיציבותו.

13. לאור כל האמור לעיל, מורה על ביטול פסק הדין מיום **13.1.22** וקובעת לדין בפניי, במעמד הצדדים, ביום **17.2.22** בשעה **10:30**.

המציאות תשלח העתק החלטה לצדים וזמןם למועד הדיון שנקבע.

ניתנה היום, ט' אדר א' תשפ"ב, 10 פברואר 2022, בהיעדר
הצדדים.